

MALMBERG
DEN BOSCH

Maria-bloesem
verteld en versierd door Luc van Hoek

MARIA=BLOESEM

DOOR

LUC. VAN HOEK

L. C. G. MALMBERG — 'S-HERTOGENBOSCH
UITGEVER VAN DE APOSTOLISCHE STOEL

Een heilige kluizenaar woonde ver van de stad, midden in de donkere bossen. Hij had daar een heleboel bomen omgekapt. En met het hout van die bomen had hij een huiske gebouwd. En een stal voor zijn witte geit. Ook had hij een hok getimmerd voor zijn zeven witte kippen. Maar behalve deze witte geit en de zeven witte kippen bezat hij nog een pauw. Ge kent toch wel zo'n prachtige vogel? Met zo'n blauwe glanzende hals. Zo'n vogel met een heel lange staart die over de grond sleept. O! Maar als hij zijn staart openspreidt, dan is het net of er veel diamanten en brillanten, blauwe en groene fonkelstenen aanhangen. Je ogen doen haast zeer van al die felle kleuren. De kluizenaar hield veel van die pauw. Want als hij die zag, dan dacht hij aan Onze-Lieve-Heer die de aarde zo schoon geschapen had, met de schone vogels en de andere dieren, en de bloemen en planten. Overheerlijk!

Maar luister nu! Achter zijn hutje had de kluizenaar twaalf fruitboomkes geplant. „Want”, zo zei hij tegen zijn eigen, „een boomgaard is wel het schoonste dat er is.

In het voorjaar is hij op zijn schoonst, dan zijn alle bomen heerlijk blank van de bloesems.

Maar in de zomer geven de malse groene bladeren een heerlijke schaduw. En in de herfst prijken de bomen met fijne vruchten, peren en appels. O! Die vruchten hebben veel kleuren. Er zijn lichtgroene appels en vuurrode en gele. En sommige peren zijn

En met het hout van die bomen had hij een huiske gebouwd. (Blz. 3).

bronsachtig bruin en goud. Maar als ge denkt dat een boomgaard in de winter niet schoon is, dan hebt ge het mis. Zeker, in de winter hebben de bomen wel geen bloesems en geen vruchten, zelfs geen bladers hebben ze dan, maar de takken die zijn dan net een fijn tekenwerk. Zó scherp en dun steken ze af tegen de blauwe hemel. En dat is toch wezenlijk heel schoon om naar te kijken. O! En als het gesneeuwd heeft, dan is de boomgaard pas prachtig." Zo praatte de kluzenaar tegen zijn eigen.

Maar al dat moois dat hij zich had voorgesteld bleef maar een droom en een verlangen. De boomkes die hij geplant had bleven klein. Ze kregen geen flinke sterke takken. Er kwam geen enkel blaadje aan. En ge begrijpt dat er dan van bloesems en fruit in het geheel geen sprake is. Zo staken ze lelijk af bij de sterke woudreuzen rondom, die mager spichtige boomkes van de kluzenaar.

Op zekere dag kregen een paar engeltjes van de hemel, die door een wolkenspleetje naar de aarde keken, die kluzenaar in het oog. Met zijn twaalf spichtige boomkes. En ze zagen dat de kluzenaar verdriet had omdat zijn boomkes niet groeien wilden. En toen hadden ze meelij met hem.

„Kijk nou”, zei het ene engeltje, „die boomkes zullen wel nooit witte bloesems krijgen en fruit, want de zon kan er niet genoeg bijkomen. Ziet ge wel, dat die grote bomen van het woud in de weg staan.”

„Ja, dat is wel erg jammer”, zei het ander engeltje, „ik vind het erg jammer voor die brave kluzenaar. En het zijn toch eigenlijk heel lieve boomkes.”

Toen zwegen ze enige tijd stil. Ze dachten na of daar niets aan te doen zou zijn. „We zullen het eens aan Sint Pieter vragen” zeiden ze, „die is hier portier en weet dus veel van de aarde.” En ze gingen naar de heilige portier van de hemel. „Sint Pieter, zouden we u iets mogen vragen alstublieft?” Maar Sint Pieter had het net heel

En ze zagen, dat de kluzenaar verdriet had, omdat zijn boomkes niet groeien wilden. (Blz. 5).

„Sint Pieter, zouden we U iets mogen vragen, alstublieft?” (Blz. 5).

druk met een hele hoop volk aan de hemelse poort. Hij zei dat ze een andere keer maar eens moesten terugkomen. En hij keek wel een beetje streng

Wat zouden ze er nu mee aanvangen ?

Zij dachten ernstig na.

„Ha! Ik weet het al”, riep opeens heel blij het ene engeltje! En toen fluisterde hij zijn vriendje in het oor : „We gaan het vragen aan Sint Thomas van Aquino. Die is schrikkelijk geleerd. Die weet bijna alles. Die is zó geleerd! O! Veruit de geleerdste van alle Heiligen. Het vriendje was toen ook heel blij, en zei : „Ja! ja! die moet heel geleerd zijn. En ook heb ik gehoord dat hij vriendelijk is voor de engeltjes. Toen hij nog op aarde leefde, noemden de mensen hem zelf een engel.”

Toen stapten ze getweeën dapper naar de grote Sint Thomas. Sint Thomas keek erg vriendelijk toen hij vroeg : „Wat willen jullie weten kleintjes ?”

„Sint Thomas, alstublieft, kunt u ons zeggen hoe die arme dunne boomkes van de kluizenaar daar beneden, bladers kunnen krijgen.”

„En bloesems ook en fruit voor de kluizenaar!”

Sint Thomas trok een ernstige rimpel boven zijn neus. Hij zei „dat is een moeilijke vraag. Voor het groeien van de bomen zorgt Onze-Lieve-Heer zelf. Ja, dat is erg, heel erg moeilijk.” Sint Thomas ging diep nadenken, en de engeltjes wachtten in spanning af wat hij zou gaan zeggen. Ineens trok die diepe rimpel weg boven zijn neus. „Luister eens” zei hij. „Toen Ons-Lieve-Vrouw nog op aarde leefde, ging zij op een schone heldere winterdag een wandelingske maken. Het was van dat echt koud vriesweer. Maar zie, toen zij haar voet buiten de drempel van het huis zette, kwamen er ineens bloemkes uit de grond geschoten. En zo ver als ons Heilige Moeder wandelen ging, groeiden er bloemekes. En dat was midden in de winter moet ge denken! En nu geloof ik zeker, dat die bomen van de kluizenaar bladers zouden krijgen en fruit, wanneer Maria er wandelen ging.”

Sint Thomas trok een ernstige rimpel boven zijn neus. (Blz. 8).

Geloof maar dat de engeltjes toen blij waren. Ze sprongen een heel eind omhoog van plezier. „Ja maar wacht eens”, riep Sint Thomas, die zeer geleerd en verstandig is, „ik zou eerst eens naar Sint Jan de Doper gaan als ik jullie was. Die heeft vroeger veel met Onze-Lieve-Heerke gespeeld. Als die het vragen wil, zal Ons-Lieve-Vrouw het zeker doen denk ik.” De vriendjes riepen „Ja!” en „dank u wel Sint Thomas” en waren al weg, ze gingen samen op zoek naar Sint Jan de Doper.

Toen ze Sint Jan gevonden hadden, zeiden ze tegen hem : „wilt u even naar ons luisteren ?” Sint Jan knikte dat hij even wilde luisteren. Het ene engeltje begon dapper : „Beneden op de aarde staan twaalf dunne boomkes tussen een heleboel grote bomen. Het zijn heus lieve boomkes Sint Jan. De kluizenaar heeft ze geplant. Maar nu kan de zon er niet genoeg bij komen. Omdat die grote bomen in de weg staan. Daarom kunnen die boomkes niet groeien Sint Jan. En dat vinden wij heel jammer voor de kluizenaar en voor de boomkes. En toen heeft Sint Thomas van Aquino ons verteld dat die boomkes wel zouden groeien en bloeien als Onze-Lieve-Vrouw er langs zou wandelen. En nu hadden we graag dat u dat wilde vragen. Sint Thomas zegt dat Onze-Lieve-Vrouw het wel doen zal als u het vraagt. Omdat u zo veel met het Kindje Jezus gespeeld hebt.”

„O! Ik wil het best vragen hoor” zei Sint Jan de Doper. „Onze Moeder Maria is zo goed, dat ze het wel zal willen doen voor de kluizenaar.”

Toen is Sint Jan naar Ons-Lieve Vrouw gegaan die heel hoog in de hemel op een gouden troon zetelt vlak bij Onze-Lieve-Heerke.

Sint Jan bracht het verzoek mooi over. En Ons-Lieve-Vrouw sprak : „Die kluizenaar is altijd erg braaf geweest en heeft veel gebid : ik zal maken dat Onze-Lieve-Heer die boomkes flinke mooie bomen laat worden, met bloesems elk jaar en elk jaar fruit.”

St. Jan knikte, dat hij even wilde luisteren. (Blz. 10).

O! Wat keken al die Heiligen verbaasd. (Blz. 13).

's Avonds keken ons twee vriendjes wat er zou gaan gebeuren. En zie, daar kwam wezenlijk Onze-Lieve-Vrouw van heure troon af. Zij droeg het Kindeke Jezus op de arm. En zij wandelde naar de poort des Hemels. O! Wat keken al de Heiligen verbaasd. Alleen Sint Thomas van Aquino lachte stiekemkes achter zijn hand, en Sint Jan de Doper liep al hard voor Maria uit om Sint Pieter te waarschuwen dat de poort open moest.

De engeltjes hielden de adem in van spanning. Toen ze naar beneden keken zagen ze de kluzenaar onder het helder licht der maan wandelen in zijn boomgaard. Ha! Ha! in zijn boomgaard van twaalf spichtige stammekes zonder tak of blad. En zij hoorden hem zuchten en bidden : „O! dat ik toch bloesems aan mijn boomen mocht krijgen. Het is nu toch voorjaar en alles groeit en bloeit. Alleen mijn boomkes blijven dor. Och Lieve-Heerke, ik heb de stad verlaten en al het plezier van de stad in de steek gelaten om u alleen te dienen en te beminnen hier in dit bos. Maar ik had toch zoo heel erg graag dat mijn bomen mooi wit waren van de bloesem in dit voorjaar. Al was het alleen maar om U lof te brengen door hun schoonheid als mijn mond droog is van het bidden en mijn hoofd slaperig.”

Maar hoor, daar begonnen de bomen in het bos stil te fluisteren. En er kwam zo'n sterk licht uit het bos dat de maan maar een nachtpitje meer leek. En in dit licht wandelde Maria, met het Kindje Jezus, de Schepper aller dingen, op haar arm. O! En Maria komt recht naar zijn boomgaard toegewandeld. De kluzenaar viel op zijn knieën en kon niets anders dan stamelen „Och Lieve-Heerke, och Lieve-Vrouwke . . .” Anders kon hij niets zeggen. Maar Jezus en Maria knikten hem vriendelijk toe. En zie, plotseling viel al het witte licht rond de twaalf magere boomkes. En daarna was Maria weg en Jezus was weg . . . alleen een wit licht om de boomkes was blijven hangen. Maar toen de kluzenaar goed naar zijn boomkes

En in dit licht wandelde Maria, met het Kindje Jezus, de Schepper aller dingen, op haar arm. (Blz. 13).

keek, zag hij dat er een wonder gebeurd was, want zijn boomkes hadden op één halve sekonde rijke witte bloesems gekregen. Toen jubelde de kluizenaar : „Ha! bloesems! bloesems! bloesems!” Ja, toen Maria en Jezus er langs gewandeld kwamen, waren de boomkes vol bloesems geschoten. Want van hen ging een licht uit dat duizend maal warmer was dan dat van de zon.

Ge begrijpt heel goed hoe blij de kluizenaar nu was. Nu kon hij dagelijks Onze-Lieve-Heerke bedanken voor het schoon gezicht der bloesems in de lente en voor de gouden sappige vruchten in het najaar. En als zijn mond droog was van het bidden en zijn hoofd zwaar van de slaap, dan zou zijn boomgaard Onze Heer en Schepper kunnen loven.

En de engeltjes waren blij! Omdat de kluizenaar blij was, en omdat die lieve boomkes zo'n blanke volle bloesem gekregen hadden.

